

Msza Święta – ofiara Chrystusa

Każda Msza Święta jest ofiarą. Po wielkim dziękczynieniu Pan Jezus pod postacią chleba i wina składa siebie w ofierze za nas. Teraz ma miejsce **święta przemiana (przeistoczenie)**. Chleb i wino stają się tak samo jak w Wieczerniku Ciałem i Krwią Pana Jezusa.

Cała Msza jest święta i bardzo ważna. Ale właśnie teraz następuje najważniejszy moment Mszy Świętej. Wszyscy klękamy. Kapłan prosi Ducha Świętego, aby swoją mocą sprawił, by ofiara zbawienia stała się „tu” i „teraz” obecna:

Boże, nasz Ojcie, chcemy ci złożyć dziękczynną ofiarę, dlatego przynieśliśmy chleb i wino, które otrzymaliśmy od Ciebie.

Spraw, aby mocą Ducha Świętego stały się Ciałem i Krwią Jezusa Chrystusa, Twojego Syna.

I kapłan słowami Pisma Świętego opowiada wydarzenia z Ostatniej Wieczerzy. Chociaż widzimy i słyszymy kapłana, wierzymy, że to sam Jezus Chrystus powtarza to, co mówił i uczynił w Wieczerniku. Przez powtarzanie słów Pana Jezusa z Ostatniej Wieczerzy On sam, Jego Ciało i Krew, Jego zmartwychwstałe życie staje się obecne pośród wspólnoty Kościoła. Jego zbawienie staje się obecne pośród nas, abyśmy mogli z niego czerpać.

Teraz kapłan powtarza słowa Pana Jezusa:

**BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE,
KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.**

Kapłan podnosi Hostię. Adorujemy Chrystusa w milczeniu. Także kapłan, gdy położy Ciało Chrystusa na ołtarzu, przyklęka.

Następnie pochyla się nad kielichem i mówi:

**BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ
NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA,
KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU BĘDZIE WYLANA
NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ.**

Kapłan podnosi kielich. Adorujemy Chrystusa w Jego Krwi.
Potem kapłan stawia kielich na ołtarzu i znowu przyklęka.
Podczas przeistoczenia klęczymy, włączając się w ofiarę Chrystusa i adorując Go. Oddajemy hołd Chrystusowi i ofiarujemy Go Bogu Ojcu.

Po przemienieniu kapłan wzywa nas do głoszenia wielkich dzieł Boga. Wstajemy. Na wezwanie kapłana:

Oto wielka tajemnica wiary.

Odpowiadamy:

Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale.

To jest czas wielkiej modlitwy za wspólnotę. W modlitwie tej przyzywamy Boga, jednocześnie Go uwielbiając i dziękując Mu. Powierzamy Mu także cały Jego Kościół: pasterzy, czyli papieża i biskupów, wszystkich ludzi, także tych, którzy już zmarli. Przywołujemy tych, którzy już są w niebie.

Tę modlitwę kończymy jednym wielkim hymnem chwały:

Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie Tobie, Boże, Ojcze wszechmogący, w jedności Ducha Świętego wszelka cześć i chwała przez wszystkie wieki wieków.

Włączamy się z całą mocą w to wyznanie, wołając lub śpiewając nawet trzy razy:

Amen. Amen. Amen.

To najważniejsze „Amen” w liturgii. To jest nasze TAK wobec Boga i Jego zbawienia.

W *Zeszytcie ucznia* wykonaj ćwiczenie 1. na s. 94.

PRZECZYTAJMY RAZEM!

Jak zrozumieć **przeistoczenie**? Jak chleb i wino mogą zmienić swoją istotę, czyli to, czym są dla naszych oczu, nosa, rąk? Widzę i dotykam chleba i wina, czuję ich zapach, ale to już coś o wiele więcej niż zwykły pokarm. To Ciało i Krew Jezusa!

Pewna dziewczynka zastanawiała się nad tym długo. Nie mogła nawet spać. Aż wreszcie wytłumaczyła sobie to tak:

„Kiedy moja mamusia idzie ulicą to dla wszystkich ludzi, którzy jej nie znają, jest po prostu zwykłą panią. Niesie zakupy jak inne panie, ma szary płaszcz jak wiele innych pań. Pięknie pachnie, ale tego samego zapachu mogą używać też inne osoby. I nikt poza mną nie widzi, że to moja mamusia! Taka bliska i kochana! Ale ja to wiem i kocham ją najbardziej – chociaż jest podobna do innych pań. Tylko ja widzę ją sercem!”

Chleb i wino **przeistoczone** na ołtarzu nadal wyglądają jak zwykły chleb i wino. Ale wierzymy Panu Jezusowi, że to On sam. I nasze serce wie, że to Ciało i Krew Pana Jezusa.

MODLITWA

Panie Boże, tak wiele mi dajesz! Chcę Ci za to dziękować.
Chcę Ci oddać wszystko, co mam, bo to wszystko jest od Ciebie.
Sklądam to na Twoim ołtarzu.

Ref. Chleba z nieba, Panie Boże, daj
i już z nami bądź, nie opuszczaj nas.
Chleba z nieba, Panie, daj.

1. W Wieczerniku apostołów tłum
jadł kolację i zobaczył cud,
bo Pan Jezus chleba wszystkim dał
i powiedział, że to On jest sam.
2. Dziś w Kościele nie opuszcza nas,
lecz pozostał aż po wieczny czas
więc z radością zaśpiewajmy Mu,
bo uczynił taki wielki cud.

WIERZĘ, PAMIĘTAM I WYPEŁNIAM

Ofiara Eucharystii to nasze spotkanie z Panem Jezusem w Wieczerniku i na Golgocie. Jak w czasie Ostatniej Wieczerzy z Apostołami, tak teraz dzieli się z nami swoim Ciałem i Krwią. Tak samo jak na krzyżu – oddaje się za nas w ofierze. On zaprasza nas, byśmy uczestniczyli z Nim w tych wydarzeniach.

Przemiana chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa to przeistoczenie. Podczas przeistoczenia kapłan wypowiada te same słowa i czyni te same gesty, co Jezus w Wieczerniku. Wierzymy, że to sam Pan Jezus powtarza wszystko, co mówił i uczynił w Wieczerniku.